

черна коса ся разтила изъ подъ плиткый му калпакъ, по широко-тѣ неговы плѣщы. Врѣху червеный му опасъ ся бѣлѣ превитъ златошитъ ржечникъ, надъ кого-то отъ лѣвж странж ся льщѣше згоденишка кытка, направена искусно отъ разны синце, по край увисната съ дребны жълтицы; тя му бѣше подадена отъ самж-тж ржкж на неговж-тж обычнж згоденицж Станка. Отъ украшены-тѣ му цървулы, оптегнати съ черны вървы врѣхъ бѣлы навои ся виждаше, не само че дѣлакъ пжтъ е вървѣлъ, нѣ и че е готовъ и стегнатъ още де върви.

Подъ тья селскы дрехы, подъ това умилно лице ся крыеше душа съвсѣмъ различна отъ другы като него млады. Бащиный имотъ даваше му ржкж да търгува по Доброджанскы-тѣ села и градове малкы; негово-то правдолюбие и добро отнашение бѣхж го сприятелили съ всякого, и негово-то сладкодумство бѣше привлѣкло любовь-тж на сичкы-тѣ неговы познайницы. Нѣ сега, той потъналъ въ жалостны-тѣ мысли, сичкы пріятности бѣгати отъ него; веселы-тѣ и умилны неговы очи, сега ся помръчены отъ горкж скърбъ, часто у тѣхъ сълзы ся льсвати, кои на [времени протичати по загорѣли-тѣ му отъ дневный пекъ страны и ся губятъ въ сивы му гъбеты мустацы. Сичко е той изгубилъ: родители, роднины, съсѣды сичкы распилены, безъ да